

for, at der kommer for mange Gjentagelser i Thingets Forhandlinger, og paa den anden Side er man udsat for, at der kan komme enkelte Tilfælde, hvor det virkelig kunde være skadeligt, at man ikke kunde faae hørt, hvad en enkelt Mand havde at ytre, ligesom ogsaa hvad der kunde være foranlediget ved Forandringer udenfor Forsamlingen i Mellemtiden. Sagen beroer derfor paa et Skjøn, en Veien af Ulemperne paa begge Sider, og, da jeg var tvivlsom, sluttede jeg mig nærmest til Majoriteten. Jeg troer, at i praktisk Henseende vil det ikke have nogen saa stor Betydning, enten man vælger det ene eller det andet Alternativ. Det var navnlig Frygten for en Misbrug af Leiligheden til hyppige Gjentagelser, der bevægede mig til at gaae over til Majoritetens Mening.

S. P. Hansen: Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at efter hvad der er anført, og navnlig af den ærede 1ste Landssthingsmand for 5te Kreds. (Stampe), vil jeg tillade mig til 2den Behandling af Sagen at gjøre det Tillæg til mit Indstillingspunkt, at den Behandling, der skal foretages, kun skal angaa Lovforslaget i Almindelighed eller i dets Heelhed. Det har til ingen Tid været min Mening Andet, end at det kun skulde være Lovforslaget i Almindelighed, der, om det maatte ønskes af noget Medlem, skulde gjøres til Gjensstand for Forhandling. Jeg ønsker vist Intet hellere, end at enhver vidtløftig Discussion og Tale maa undgaaes; men paa den anden Side har jeg allerede gjort det ærede Thing opmærksom paa, hvorledes der dog kunde indtræffe Tilfælde af Bigtighed, hvor det kunde være betænkeligt, at man havde affaaet enten Thinget selv fra at høre et enkelt Medlem, eller et enkelt Medlem fra at komme tilorde. Det er dette, jeg maa bede det ærede Thing endnu engang at overveje, førend der ved den anden Behandling skal afstemmes over dette Anliggende. Jeg troer forøvrigt, at, dersom jeg udførligere eller vidtløftigere vilde omtale mit Forslag, vilde jeg sjerne det mere, end jeg vilde fremme det. Jeg har ingenlunde villet, at det skulde give Anledning til vidtløftig Tale; men paa den anden Side har jeg troet, at man maatte sørge for, at man ikke berøvede sig et vigtigt Middel, som det i påkommende

Tilfælde kunde være af højeste Bigtighed for enhver samvittighedsfuld Mand at benytte sig af.

S. Skoleforstander Sørensen: Naar jeg seer paa Forretningsordenens 44 Paragrapher, saa forekommer det mig, at det ikke der mangler paa tilstrækkelige Bestemmelser med Hensyn til den Maade, hvorpaa Thingets Forhandlinger skulle foregaae, ja den er endog saa vidtløftig, at jeg sammenligner den med en besværlig Catechismus for gamle Folk at skulle studere, naar de første Gang træde ind i Thinget, og det paalægger vist mange af Thingets Medlemmer betydelig Banskælighed, at tage nogen synderlig activ Deel i Forhandlingerne, især i Begyndelsen. Men uagtet der nu er en saa betydelig Masse af Bestemmelser, forekommer det mig, at det er klart af hvad der er forhandlet her idag, at der endnu mangler en heel Mængde, og at der er Meget, som er utydeligt og ufuldstændigt, og som kunde ønskes anderledes. Derfor har det altid forekommet mig at være vigtig, at indskrænke disse Bestemmelser til nogle saa væsentlige Hovedpunkter og overlade det Dørlige til Formanden at regulere paa den bedste og mest hensigtsmæssige Maade. Skulde der i enkelte Tilfælde være Tvivl fra Formandens Side, saa kunde han henstille det til Forsamlingen, og jeg troer, at Sagen paa denne Maade vilde gaae allersimplest, og derved vilde vore Forhandlinger ogsaa komme til at nærme sig mere Forhandlingerne i det engelske Parlament, som med Hensyn til det Formelle er langt simplere end her. Jeg synes, at der kunde være saa meget mere Grund til at simplificere denne Sag, som dette Thing kun tæller et ikke talrigt Antal af Medlemmer. Man behøvede altsaa ikke saa overordentligt mange Bestemmelser med Hensyn til disse Medlemmers gjensidige Forhandlinger i Thinget. Der er i ethvert Fald een Ting, som jeg kunde ønske forandret i dette Regulativ; det er den lange Tidbestemmelse imellem Sagernes forskellige Behandlinger. Der kan efter disse Regulativbestemmelser hengaae mange Dage inden en Sag kan gennemgaae de forskellige Stadier baade med Hensyn til Komiteebehandlingen og med Hensyn til Forhandlingerne i selve Thinget; og det er jo en Erfarings sag,